

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10495** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявано от Я. Й. - председател на УС на АПИ, чрез юрк. Д. Д., против Решение № 4288/25.09.2023 г., постановено по АНД № 6882/2023 г. по описа на СРС, НО, 3-ти състав, с което е отменен електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № [ЕГН], издаден от АПИ, с който за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на „ХИДРОБЕТОН“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно въззивният състав приема, че за нарушение на чл.179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП предоставя възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3, За и 3б от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП. Посочва съдебна практика, съгласно която въпреки че в разпоредбата на чл.

189ж, ал. 1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. Сочи, че в такъв смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, към която препращал самият чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на процесния ЕФ, като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът – управителят на „ХИДРОБЕТОН“ ООД, представляван от адв. Р. Р., оспорва касационната жалба, като подробно излага аргументи за правилност на обжалваното съдебно решение. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 19.01.2021г. в 11:42ч. в [населено място] по път А-6 км. 50+427 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се движел товарен автомобил „Скания Метаго Про“, рег.№ 332М967, собственост на „ХИДРОБЕТОН“ ООД, с техн. допустима маса 35000, бр. оси - 3 в състав с ремарке, с общ брой оси - 4 и обща допустима маса от 50000, за което ППС не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Това било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от ЕССПТ по чл. 10, ал. 1 от ЗП. С оглед установеното, административнонаказващият орган приел, че „ХИДРОБЕТОН“ ООД, като собственик на процесния товарен автомобил, е извършил нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, за което е наложена имуществена санкция на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

При преценка на законосъобразността на обжалвания ЕФ СРС е приел, че в хода на проведеното АНП са допуснати съществени процесуални нарушения, основания за неговата отмяна. Съдът е констатирал, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на „ХИДРОБЕТОН“ ООД. Според въззивния съд ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за

налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Отделно от това въззивният съд е приел, че формулираното в електронния фиш административнонаказателно обвинение не съответства на сочената за нарушена материална разпоредба по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, което е ограничило правото на жалбоподателя да разбере в пълнота фактическите предели на вмененото му нарушение, като узнае в какво точно е обвинен.

По тези подробно мотивирани съображения, СРС е отменил обжалвания пред него ЕФ.

Решението е правилно.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл.179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП се съставят актове за установяване на административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Разпоредбите на чл. 167а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗДвП уреждат правата и задълженията на Агенция „Пътна инфраструктура“ при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в.“ (ал.2, т.8), както и задълженията на Агенция „Пътна инфраструктура“ да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в. (ал.4). Посочените разпоредби не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват.

Разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Като е приел, че за нарушението по чл. 178, ал. 3б ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове и е отменил издадения електронен фиш, въззивният съд е постановил решението си в съответствие със закона и при липса на визираните в жалбата касационни основания, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за възстановяване на разноските за адвокатско възнаграждение за тази инстанция, което се установява да е платено в размер на 550 лв., съгласно представения договор за правна защита и съдействие. Възстановяване на направените в производството пред СРС разноски е постановено в решението на последния.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4288/25.09.2023 г., постановено по АНД № 6882/2023 г. по описа на СРС, НО, 3-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ХИДРОБЕТОН“ ООД, ЕИК:[ЕИК], сумата от 550 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

